

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1959 r.

Nr 23

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

143 — z dnia 26 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego	349
144 — z dnia 26 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w kopalniach węgla kamiennego i brunatnego, w przedsiębiorstwach energetycznych, w przedsiębiorstwach przemysłu maszyn górnictwa, zakładach naprawczych przemysłu węglowego oraz w zakładach remontowych podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki	351
145 — z dnia 24 marca 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej	353
146 — z dnia 24 marca 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach przemysłowych i skupu podległych Ministrowi Przemysłu Lekkiego	353
147 — z dnia 24 marca 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w niektórych przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej	356
148 — z dnia 24 marca 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Chemicznego	357
149 — z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie organizacji i trybu postępowania komisji lokalowych oraz kolegiów do spraw lokalowych i zasad wynagrodzenia za udział w posiedzeniach tych komisji i kolegiów	358

ROZPORZĄDZENIE

150 — Ministra Finansów z dnia 24 marca 1959 r. w sprawie prowadzenia ksiąg rachunkowych przez kościoły i inne związki wyznaniowe	360

143

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4, 5 i 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) państwowych przedsiębiorstw przemysłowych,
 - 2) zakładów przemysłowych działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego
- podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, o ile spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1959 swój wynik w porównaniu do wyniku osiągniętego w 1958 r. —

a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1958 — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisów § 2 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 4. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo poprawi wynik działalności w roku 1959 w porównaniu do osiągniętego wyniku w 1958 r. — a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, do wyniku planowanego na rok 1958 — dokonuje odpisu dodatkowego w określonym przez właściwe zjednoczenie w uzgodnieniu z Ministerstwem Przemysłu Ciężkiego i zarządem głównym właściwego związku zawodowego — procencie osobowego funduszu płac, planowanego na 1959 r. za każdy procent poprawy rentowności, mierzonej stosunkiem procentowym sumy wzrostu zysku lub sumy, o jaką zmniejszono stratę — do sumy kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w 1958 r.

2. Na odpis dodatkowy na fundusz zakładowy przeznaczają się średnio kwotę odpowiadającą 0,6% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959 za każdy procent poprawy rentowności obliczonej według zasad podanych w ust. 1 oraz w § 7.

§ 5. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na rok 1959 zakłada zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do 1958 r. — prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1959, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy — za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1959.

§ 6. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie planowanego wyniku na rok 1959, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1959.

§ 7. W przedsiębiorstwach, o których mowa w §§ 5 i 6, poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy poprawy wyniku do sumy planowanych kosztów sprzedaży produkcji i usług przemysłowych na rok 1959.

§ 8. 1. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, należy dokonać korekty z tytułu zysku osiągniętego przez przedsiębiorstwo z produkcji artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

2. Minister Przemysłu Ciężkiego ustali zasady i tryb korygowania zysku osiągniętego z produkcji artykułów i usług, o których mowa w ust. 1, jeżeli zysk ten został osiągnięty na skutek nieprawidłowo ustalonych cen.

§ 9. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu — należy skorygować wynik działalności gospodarczej osiągnięty w roku 1959 stosownie do przepisu art. 6 ustawy.

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik roku 1959 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług roku 1959 w stosunku do roku 1958.

3. Minister Przemysłu Ciężkiego określi w drodze zarządzenia, w jakich przypadkach koryguje się wynik działalności gospodarczej za rok 1958 w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na rok 1959. Zarządzenie to powinno być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

III. Specjalne zasady dokonywania odpisów na fundusz zakładowy.

§ 10. 1. W przedsiębiorstwach należących do gałęzi produkcji, które określi Minister Przemysłu Ciężkiego, podstawą do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy stanowi zysk rozliczeniowy, tj. różnica między wartością sprzedanej produkcji i usług, ustaloną według cen obliczeniowych, a rzeczywistym kosztem własnym tejże produkcji i usług, skorygowanych stosownie do przepisów ust. 4.

2. Przez cenę obliczeniową (ust. 1) należy rozumieć cenę odpowiadającą faktycznemu średniemu kosztowi własnemu wyrobu lub grupy wyrobów albo usług, poniesionemu przez przedsiębiorstwo w 1958 r. i powiększonemu o 4%. Dla produkcji nieporównywalnej cenę obliczeniową stanowi koszt własny, przyjęty w kalkulacji wstępnej i powiększony o 4% zysku.

3. Warunkiem uzyskania prawa do dokonywania odpisu na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 1, jest osiągnięcie w roku 1959 wyniku równego lub lepszego od wyniku w roku 1958 w warunkach porównywalnych.

4. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy oraz w celu obliczenia wysokości odpisu — należy:

1) skorygować wynik działalności gospodarczej osiągnięty w roku 1959 oraz zysk rozliczeniowy za rok 1959 stosownie do przepisu art. 6 ustawy,

2) ponadto dokonać korekty zysku rozliczeniowego z produkcji nieporównywalnej w trybie, który określi Minister Przemysłu Ciężkiego.

5. Niezależnie od korekty podanej w ust. 4 — zysk rozliczeniowy powinien być skorygowany o:

1) kwotę wynikającą z polepszenia lub pogorszenia wyniku gospodarki nieprzemysłowej przedsiębiorstwa w stosunku do planu na rok 1959,

2) stratę lub zysk ze sprzedaży materiałów,

3) straty i zyski nadzwyczajne.

6. Na fundusz zakładowy przedsiębiorstw określonych w ust. 1 przeznaczają się średnio 18% zysku rozliczeniowego, z tym że Minister Przemysłu Ciężkiego określi stawkę odpisu na fundusz zakładowy dla poszczególnych zjednoczeń, a zjednoczenia z kolei dla poszczególnych przedsiębiorstw w ramach przyznanego zjednoczeniu średniego współczynnika, w uzgodnieniu z Ministerstwem Przemysłu Ciężkiego.

§ 11. Do przedsiębiorstw objętych § 10 nie stosuje się przepisów §§ 2—9.

IV. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 12. Minister Przemysłu Ciężkiego może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwu na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

V. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełni warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. W przypadku jednak gdy przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r. — wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

VI. Przepisy końcowe.

§ 14. Rada Ministrów może na wniosek Ministra Przemysłu Ciężkiego zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego ustalić w terminie do dnia 30 kwietnia 1959 r. dodatkowe warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, jeżeli będzie to niezbędne dla skuteczniejszego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 15. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, jeżeli w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 16. Na podstawie decyzji Ministra Przemysłu Ciężkiego wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego.

§ 17. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 18. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów, dotyczących finansowa-

nia wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

144

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w kopalniach węgla kamiennego i brunatnego, w przedsiębiorstwach energetycznych, w przedsiębiorstwach przemysłu maszyn górnictwa, zakładach naprawczych przemysłu węglowego oraz w zakładach remontowych podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- 1) kopalń węgla kamiennego i brunatnego,
 - 2) zakładów energetycznych okręgu,
 - 3) przedsiębiorstw wchodzących w skład Zjednoczenia Przemysłu Maszyn Górnictwa,
 - 4) zakładów naprawczych przemysłu węglowego oraz
 - 5) zakładów remontowych, będących na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym,
- podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. Kopalnie węgla kamiennego i brunatnego przeznaczają na fundusz zakładowy:

- 1) w razie przekroczenia planu wydobycia — za każdy procent przekroczenia kwotę odpowiadającą od 0,25% do 1% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959; stawki odpisu dla poszczególnych kopalń ustala się w odrębnym wykazie;
- 2) w razie przekroczenia planu wydajności ogólnej — za każdy procent przekroczenia kwotę odpowiadającą 1% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959;
- 3) w razie osiągnięcia planowanego zysku — 20% osiągniętego zysku.

§ 3. 1. Zakłady energetyczne okręgu przeznaczają na fundusz zakładowy:

- 1) 20% kalkulowanego zysku ze sprzedaży energii elektrycznej i ciepłej przy wykonaniu planu do 101% oraz
- 2) 5% kalkulowanego zysku osiągniętego w wyniku sprzedaży powyżej 101% planu,

z tym że zysk ten ulega skorygowaniu za niedotrzymanie lub przekroczenie planowanej średniej rocznej mocy dyspozycyjnej w szczycie według następujących zasad:

- a) za każdy 1% niedotrzymania tej mocy — obniża się proporcjonalnie sumę kalkulowanego zysku o 2%,

- b) za każdy 1% przekroczenia tej mocy — powiększa się proporcjonalnie sumę kalkulowanego zysku o 2%.

2. Za kalkulowany zysk w rozumieniu ust. 1 uważa się różnicę między kalkulowaną wartością energii elektrycznej i ciepłej a jej rzeczywistym kosztem własnym, skorygowaną o saldo zysków i strat nadzwyczajnych oraz o sumę pogorszenia wyniku działalności pozazakładowej w stosunku do planu. Za kalkulowaną wartość uważa się powiększoną o 5% sumę iloczynów wynikających z przemnożenia rzeczywistych ilości energii elektrycznej i ciepłej sprzedanej odbiorcom przez ustalone w planie techniczno-ekonomicznym jednostkowe koszty energii elektrycznej i ciepłej, liczone na szczeblu przedsiębiorstwa.

3. Z funduszu zakładowego ustalonego zgodnie z ust. 1 przeznacza się dla:

- 1) elektrowni (zespołów elektrowni) i elektrociepłowni wydzielonych — 20% kalkulowanego zysku ze sprzedaży mocy dyspozycyjnej; kalkulowanym zyskiem ze sprzedaży mocy dyspozycyjnej jest różnica między powiększoną o 5% sumą faktury za postawioną do dyspozycji moc a rzeczywistymi kosztami mocy, skorygowana o saldo zysków i strat nadzwyczajnych oraz o sumę pogorszenia wyniku działalności pozazakładowej w stosunku do planu;
- 2) zakładów energetycznych i zakładów sieci ciepłych:
 - a) 20% kalkulowanego zysku ze sprzedaży usług za przesyłanie energii i obsługę odbiorców; kalkulowanym zyskiem jest różnica między powiększoną o 5% sumą faktury za przesyłanie energii i obsługę odbiorców a rzeczywistymi kosztami przesyłania energii i obsługi odbiorców, skorygowana o saldo zysków i strat nadzwyczajnych oraz o sumę pogorszenia wyniku działalności pozazakładowej w stosunku do planu,
 - b) elektrowni nie wydzielonych wchodzących w skład zakładów energetycznych — 20% kalkulowanego zysku ze sprzedaży mocy dyspozycyjnej, określonego w pkt 1;
- 3) zarządu przedsiębiorstwa i zakładów wchodzących w skład przedsiębiorstwa — różnicę między sumą funduszu zakładowego ustalonego zgodnie z ust. 1 a sumą wynikającą z pkt 1 i 2; Minister Górnictwa i Energetyki w drodze zarządzenia określi zasady podziału tej różnicy oraz zakłady uprawnione do otrzymania różnicy
4. Niezależnie od odpisów na fundusz zakładowy przypadających w myśl przepisów ust. 3 elektrownie i elektrociepłownie wydzielone, zakłady energetyczne, zakłady sieci ciepłych i zarząd przedsiębiorstwa przeznaczają dodatkowo